

РЕШЕНИЕ

№ 5643

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5152** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма] срещу решение № 31 от 2604.2021 г. на СРС, 10 състав по НАХД № 12176 / 2020 г. по описа за 2020 г., с което потвърждава наказателно постановление № Р – 10 – 444 / 21.08.2020 г., издадено от В. С. – заместник – председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 53, чл. 27 и чл. 83 ЗАНН, чл. 16, ал. 1, т. 19 от ЗКФН, връзка чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, пр. 2 – ро, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, връзка § 1, т. 51 от ДР на КЗ и чл. 648, ал. 1 от КЗ на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 4000 (четири хиляди) лева за извършено нарушение на чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна и моли да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС, както и издаденото НП за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Съгласно чл. 644, ал. 2 от Кодекса за застраховане (КЗ), на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 – 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 1 е от 1000 до 6000 лв., а по ал. 1, т. 2 – от 2000 до 40 000 лв. Параграф 1, т. 51 от ДР на КЗ определя, че "Повторно нарушение" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение.

Районният съд е отчел, че имуществена санкция е определена при съобразяване с отегчавашите и смекчавашите отговорността обстоятелства. Като отегчавашо обстоятелство е прието закъснението на застрахователя да се произнесе (закъснение от повече от година и седем месеца) Като смекчавашо отговорността обстоятелство е прието късното подаване на доказателства пред застрахователя за прекратената регистрация на МПС. Това е довело СРС до извода, че имуществената санкция правилно е определена в рамките между минималния и средния размер на наказанието, предвидено в закона.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Споделят се изводите на СРС, че не са допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН и при издаването на оспорваното наказателно постановление. Обосновани са изводите на СРС, че повторността не е елемент от фактическия състав на нарушението по чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ. Повторността е обстоятелство, което обосновава размера на наказанието и е относима към приложимата санкционна норма. Член 42 ЗАНН не установява като задължителен реквизит на АУАН да се посочва видът и размерът на наказанието, респ. приложимата санкционна норма. Споделят се изводите на СРС, че посочването за първи път в наказателното постановление на обстоятелството, че деянието е било извършено повторно, е във връзка с изискването на чл. 57, ал. 1, т. 7 ЗАНН (вида и размера на наказанието), а не като част от описанието на нарушението.

Правилно е прието в обжалваното решение, че нарушението не е маловажно и не са налице предпоставки да се приложи хипотезата на чл. 28 ЗАНН. Приключването в срок на заведена пред застрахователя претенция е едно от средствата за защита на интересите на потребителите на застрахователни услуги. Конкретният случай не представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Въз основа на подробните мотиви, СРС, НО, 10 състав, е направил обосновани правни изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание

чл. 221, ал. 2, изр. 2 – ро АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което съдът в настоящия състав определя на 80 лв. съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 31 от 26.04.2021 г. на СРС, 10 състав по НАХД № 12176 по описа за 2020 г., с което потвърждава наказателно постановление № Р – 10 – 444 / 21.08.2020 г., издадено от В. С. – заместник – председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор сумата 80 (осемдесет) лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.